

KUŽIŠ ?!

LIST ZA MLADEŽ - 21. PROSINCA 2012. - BROJ 62

IZDVAJAMO:

PREDSTAVLJAMO: TS Đurđinske cure – 4-5

TEMA: Zanimanja budućnosti – 6-7

MOTRIŠTE: Božić: snižno! – 8

GLAZBA: In-the-go – 21

FOTO MJESECA

Sveti Nikola u Srijemskoj Mitrovici

KUŽIŠ ?!

List je besplatan

Osnivač:

NIU »Hrvatska riječ«

Nakladnik:

NIU »Hrvatska riječ«

Trg cara Jovana Nenada 15/II

24000 Subotica

Za nakladnika:

Ivan Karan

Urednik izdanja:

Davor Bašić Palković

Suradnici:

Antonija Sudarević, Ivan Kovač,

Ivana Rudić, Anita Klinac,

Donna Diana Prčić

Lektura:

Nikolaj Vasiljčuk

Korektura:

Mirko Kopunović

Tehnički prijelom:

Thomas Šujić, Jelena Ademi

Fotografije:

Antonija Sudarević, Vedran Jegić

E-mail:

kuzis07@gmail.com

Web:

www.hrvatskarijec.rs

Tisak:

»Rotografika« d.o.o. Subotica

List izlazi uz potporu
Tajništva za kulturu i javno
informiranje Autonomne
Pokrajine Vojvodine,
kao i uz povremenu potporu
Ministarstva kulture
Republike Srbije

Ivan Kovač

Snijeg

Ove nas je godine snijeg dočekaao malo nespemne. Zaneseni u snovima o baricama, praskozornim i rumenim lišćem, padanju i opadanju, nemogućnosti izlaza i baršunastom mazohizmu, polijegali smo u neudobni prosinac s nadama u nekakvo toplije sutra. Umjesto toga, pao je snijeg. Zasljepljujuć, hrskav i umjetan. Poput tornada perja uskovitlavao se nad zemljom, moćan, uobražen, hladan. Po zemlji i betonu ostavljao je tragove zime. Ne dopadaju mi se ti tragovi. Šištanje pahulja pod mojim tenisicama uznemiravalo me je, čak živciralo, podsjećalo me je na vrijeme (evo jučer sam se pogugol šećkao po dvorištu), na užasnu kob vremena i užasne šamare ciće i hladnoće. Planuo sam nekakvim gnijevom samoće, ophrvan fizičkom smrznutošću bacio sam se u ambis praznične atmosfere. Mislio sam kako će ona biti prisna i topla, ali njen je dodir bljesnuo karakterom bunila. Sreću sam, dakle, morao potražiti negdje drugdje. Kako su minute i sekunde brže odmicale, tako se i snijeg agresivnije prosipao s neba. Pogled prema gore bio je nezamisliv. U tim sam trenutcima želio pogledati, dodirnuti i promatrati oblake. Želio sam ih pomilovati i pitati gomilu nerješivih pitanja. Umjesto toga, sklopio sam oči, i skidajući nanose snijega sa svog tijela vratio se u toplinu svoje kuće.

Znaajući da sam unutra, razdvojen od strašne ledene nemani samo običnim drvenim vratima, obuzeo me nekakav strah. Samo jednim pokretom ruke glomazna vrata bi se otvorila i pustila dah studeni u kuću. Ipak, to se nije dogodilo. Roditelji su sa svojom djecom protrčavali po brlozima snijega i jurili kroz nedovoljno izgaženu cestu, vodeći mališane na sanjkama, gubeći ih s vremena na vrijeme, smijući se s njima i misleći na sutrašnju fakturu koja ih čeka u drugoj ladici njihovog radnog stola.

Je li snijeg nešto radosno? Je li zima doba čarolije i magije? Kako je moguće da sve čudo i dječja sreća jednostavno iščeznu u dobi adolescencije i pretvore se u nestrpljenje, strah i nelagodu? Koji faktori nas od bezbrižne dječurlije čine isprogrimiranim bićima?

Buljio sam u tu drsku bjelinu tražeći odgovore. O, sniježe, nekad sam te tako volio. Nekad sam se bacao u tvoj zagrljaj, ljubio sam te, plakao kad bismo rekli zbogom i nestrpljivo iščekivao tvoj ponovni dolazak. Slagao sam specijalne grude na terasu, čuvajući tvoju postojanost i, o, kako li sam samo bio nesretan kad bih sutradan vidio da je tvoja savršena okruglost postala samo voda. Kako li sam samo mrzio kišu. Gdje je nestala tvoja ljubav, sniježe? Gdje je nestala tvoja pažnja, tvoji mirisi i tvoj smijeh? Vрати mi djetinjstvo, sniježe.

PREDSTAVLJAMO: TS ĐURĐINSKE CURE

Nova ženska tamburaška »banda«

Razgovarala: Antonija Sudarević

Za sada sviramo samo narodnu glazbu, ali podržavamo i sviranje ostalih žanrova na tamburi i nadamo se da ćemo se i mi uskoro okušati u tome

Donedavno ste tamburaške sastave i ansamble mogli vidjeti samo u muškom sastavu. No, vremena se mijenja, djevojke su odlučnije i imaju želju svoj talent pokazati drugima. U Subotici, gradu poznatom po zvucima tambure, prije nekog vremena osnovan je prvi ženski tamburaški sastav »Corona«, a njihovim su stopama krenule i mlade djevojke iz Đurđina, čiji sastav nosi ime »Đurđinske cure«. Članice sastava su: Jelena Vidaković, Ivana Milodanović, Mirela Grubešić, Dijana Vidaković, Nevena Orčić te Ana Dulić s kojom smo razgovarali o dosadašnjem radu i planovima »Đurđinskih cura«.

KUŽIŠ?! Kako ste došle na ideju osnovati sastav »Đurđinske cure«?

U Đurđinu je prije tri godine u okviru HKPD-a »Đurđin« započela s radom tamburaška sekcija, koju vodi prof. Vojislav Temunović. U isto vrijeme smo počele učiti svirati, bilo nas je puno, ali je bilo više djevojčica nego dječaka. Nakon nekog vremena rodila se ideja, ali je nismo ozbiljno shvatile i razmišljale o njoj. Broj članova đurđinskog orkestra počeo se smanjivati, a mi, koje smo ostale, željele smo se intenzivnije baviti ovom vrstom glazbe.

KUŽIŠ?! Gdje ste se upoznale? Jeste li se znale i prije sastava?

Kako i naše ime kaže, sve smo iz istog mjesta pa smo se družile u školi, župi i selu na raznim aktivnostima kao što su: prela, natjecanja risara, dužijance, kola, priredbe, eko kviz... A kada smo se učlanile u sekciju, još smo se češće družile.

KUŽIŠ?! Koliko vas ima u sastavu?

Sastav čini šest djevojaka, od kojih su tri srednjoškolke i nas tri koje idemo u osnovnu školu.

KUŽIŠ?! Koliko često i gdje imate probe?

U skladu s našim raznim obvezama i svestranim interesima, probe imamo dva puta tjedno. Jednom u okviru sekcije, a druga proba je uglavnom kod naše basistice Mirele, kako bismo je poštjedeli nošenja instrumenta. Prvi instrument kojeg je Mirela započela svirati na sekciji bio je prim, a kada je ušla u sastav, prešla je na svoj sadašnji instrument kojeg s lakoćom svira, pa se svi slažemo da je rođena baš za taj instrument.

KUŽIŠ?! Kako ste došle na ideju da se vaš sastav zove baš Đurđinske cure?

U početku, kada je sastav tek osnovan, nismo još imale naziv,

iako smo imale puno prijedloga (Đurđice, Ceste, Golubice, Sestre po tamburi, Bečaruše, Đurđinske garavuše...), nismo se mogle odlučiti. Ovoga ljeta, kada smo nastupale na Tamburaškoj večeri u sklopu Dužijanca, poslije pola godine postojanja, bilo je nužno odlučiti se za konačan naziv. Zbog treme koju smo imale pred taj nastup, zaboravile smo i da se trebamo odlučiti o imenu, te kada smo stale na binu, voditeljica nas je predstavila kao Đurđinske cure, a to je bila ideja našeg profesora Voje, pa smo to i ostale. Poslije puno vremena provedenog u smišljanju imena, prihvatile smo ovaj naziv jer je jednostavan i jasan.

KUŽIŠ?! Gdje ste prvi put nastupale? Kako ste se osjećale nakon nastupa?

Prvi javni nastup bio je na uskršnjoj igranci u Đurđinu, travnja ove godine. Bile smo jako uzbuđene i zabrinute jer je bilo bitno kakav će biti prvi dojam publike, ali poslije nastupa smo bile jako sretnе i zadovoljne.

KUŽIŠ?! Koji su vam daljnji planovi? Sprema li se kakav koncert ili nastup, ili možda autorska pjesma?

S obzirom da smo tek počele, nemamo jako velike planove, samo nade i želje. Pa se tako nadamo da ćemo postati još bolje i uspješnije i da ćemo se ovime još dugo, dugo baviti...

KUŽIŠ?! Družite li se i izvan proba, nastupa?

Naravno! Neke od nas su i najbolje prijateljice, a ima tu i rodbinskih veza, što još pospješuje naše druženje i izvan sviranja.

KUŽIŠ?! Što slušate privatno, osim tamburaške glazbe?

Pa, svašta! Uglavnom imamo isti ukus, ali ponajviše zabavnu hrvatsku glazbu, narodnu, klape, isto tako i stranu rock glazbu.

KUŽIŠ?! Koju pjesmu najradije svirate?

Kako volimo svirati, nema toga što ne volimo. Jedna od najdražih pjesama nam je »Ne dirajte mi ravnicu«.

KUŽIŠ?! Kakav je osjećaj bio prvi put za svoj rad i trud dobiti novac? Jeste li bile sretnе? Kako ste ga podijelile?

Dok nismo dobile svoj prvi novac, nismo ni razmišljale o tome. Jako je lijep osjećaj vidjeti da se naš trud cijeni i bile smo veoma vesele. A dobiveni novac smo podijelile vrlo lako, poslije čega smo shvatile kako se obično najteže dogovorimo oko toga što ćemo obući za nastup, pa onda što ćemo svirati, a najlakše se dogovorimo oko podjele novca!

KUŽIŠ?! Što o vama misle vaši prijatelji? Podržavaju li vas?

Doista nam puno znači što nas svi prijatelji i poznanici uvijek pohvale, ohrabre, što nam daju prijedloge, pa i kada nam ukažu na nekakve pogreške. Ovim putem zahvaljujemo svima koji su uz nas, koji nas ohrabruju, uče i koji nam se vesele.

KUŽIŠ?! Što je to što vas privlači tamburaškoj glazbi? Zašto, na primjer, niste osnovale nekakav pop bend?

Tamburašku glazbu smo izabrale prije svega zato što je volimo i doživljavamo je kao dio svog nacionalnog identiteta. Rado smo i ranije slušale tamburašku glazbu, no kad nam se ukazala prilika da i same probamo svirati, tek smo tada otkrile svoj talent i ljubav prema tamburaškoj glazbi.

KUŽIŠ?! Svirate samo narodnu glazbu, ili se upuštate i u sviranje pop i rock glazbe na tamburama?

Za sada sviramo samo narodnu glazbu, ali podržavamo i sviranje ostalih žanrova na tamburi i nadamo se da ćemo se i mi uskoro okušati u tome.

PEKAR, LEKAR, APOTEKAR, STILIST OBROKA...

Zanimanja budućnosti

Piše: Željka Zelić

Mnogi poslovi kojima se danas bavimo, način na kojih ih obavljamo i problemi koje rješavamo, prije samo deset godina nisu ni postojali

U jednom od prijašnjih brojeva KUŽIŠ?!-a pisali smo o aktualnoj temi važnosti dobrog odabira budućega zanimanja, sukladno afinitetima, odnosno općenito o važnosti stjecanja visokoškolske naobrazbe. Već smo tada ustvrdili kako nema ništa tužnije od čovjeka koji je u svoj intelektualni razvitak uložio godine i godine učenja i truda, da bi jednoga dana, unatoč ekonomskoj isplativosti onoga čime se bavi, shvatio da mu je svakodnevni odlazak na posao zapravo tlačenje, a ne uroda. Vjerujem kako ni onda nije kasno okrenuti smjer i početi se baviti nekim drugim poslom, premda takva odluka iziskuje hrabrost jer zahtijeva izvjesni rizik. Ali, osobno zadovoljstvo onim što radimo i u čemu provodimo osam i više sati dnevno, kako tvrde mnogi psiholozi, izravno se reflektira na sva druga područja našega života.

Ako bismo, pak, govorili o mogućnosti zaposlenja u Republici Srbiji danas, onda je sasvim jasno da nam garanciju za to ne može pružiti samo dobra naobrazba, već i pravilni odabir srednje škole, a još više fakulteta. I tu dolazimo do glavnoga problema... Mladi u Srbiji, rastrzani između želja i mogućnosti nerijetko se opredjeljuju za upis fakulteta koji bi im kasnije osigurao i materijalni probitak. No, nitko ne može jamčiti da će nakon završenog studija medicine ili stomatologije, ili pak građevinarstva ili prava, odmah naći posao (u narodu se često govori kako se kod liječnika ili stomatologa mora ići, kruh se mora jesti, svjedoci smo da i zgrade sa stanovima niču kao gljive poslije kiše, a prema posljednjim statistikama, svaki drugi brak u Srbiji rastavi se). No, s druge strane gledano, sve je više mladih sa završenim studijem medicine na burzi.

Kada sam na poticaj glavnoga urednika KUŽIŠ?!-a pročitala jedan zanimljiv članak o zanimanjima budućnosti i kako se za njih školovati, vrijedilo je promisliti, pa čak i revidirati stavove u svezi s odabirom zanimanja, jer smo u utrci za golim preživljavanjem često primorani donositi odluke koje se ponekad kose s našim uvjerenjima i stavovima, i na stranu staviti osobne želje i afinitete, odnosno zadovoljstvo, da bismo sebi osigurali materijalno sigurnu budućnost.

Facebook menadžer, obrazovni savjetnik...

Kako pišu Novosti, na popisu zanimanja budućnosti je i menadžer društvenih mreža. Predviđena plaća u razvijenim zemljama je od 38.000 do 83.000 dolara, a podrazumijeva da svakodnevno promiče svog poslodavca na Facebooku, Twitteru i drugim društvenim mrežama. Tu je i koordinator službe za pomoć najstarijima, čiji će posao, zbog starenja, biti sve traženiji. Na popisu su i menadžeri za online marketing i održivi razvitak, s plaćom i do 120.000 dolara godišnje. Bit će tražen i obrazovni savjetnik, čiji će posao biti što bolje preporučiti učenicima koje škole i studij da odaberu. Novosti tako dalje navode i sljedeće: »Koji poslovi će biti najtraženiji u budućnosti nitko još ne zna, jer ta zanimanja još i ne postoje. Današnji učenici i studenti školuju se sada, a koristit će tehnologije koje još nisu izmišljene i rješavat će probleme kojih danas još nismo ni svjesni. Ove futurističke prognoze samo su realna slika onoga što nas čeka već za nekoliko godina. Mnogi poslovi kojima se danas bavimo, način na kojih ih obavljamo i problemi koje rješavamo, prije samo deset godina nisu ni postojali. Deset najtraženijih zanimanja na svijetu izmišljena su u posljednjih osam godina! Svijet tolikom brzinom ide naprijed da današnji desetogodišnjaci do 38. godine mogu očekivati da će promijeniti između deset i četrnaest poslova.«

Iz svega iznesenog, sasvim je izvjesno da će informacijske tehnologije napredovati sve više i da bi možebitni odabir zanimanja iz te domene u budućnosti mogao donijeti probitak. »Većina ovih zanimanja usko je vezana za računala - rad na društvenim mrežama, programiranje, usavršavanje i održavanje pretraživača, a i Nacionalna služba zapošljavanja predlaže sadašnjim učenicima neka od zanimanja budućnosti. Na njihovom popisu našli su se bioinformatičar, dizajner računalnog interfeća, inženjer i tehničar za energiju iz obnovljivih izvora, savjetnik za učenje na daljinu, specijalist za virtualnu sigurnost, specijalist za digitalne medije,

stručnjak za proizvodnju organske hrane i stručnjak za unaprjeđenje aplikacija za mobilne telefone», pišu Novosti.

Ako je to doista tako, i ako se budućnost zanimanja bude razvijala u tom smjeru, onda je sasvim izvjesno da će mnoga zanimanja sadašnjega vremena u budućnosti izumrijeti, a cijeli će se opstanak temeljiti na zanimanjima bez kojih je gotovo nezamisliv život (liječnici, ljekarnici, piloti, građevinari, vozači, pekari i sl., kao i sva zanimanja vezana uz informacijske tehnologije). »Ranije su se tijekom jednog radnog vijeka tehnologije mijenjale najviše dva do tri puta, a sada se promjene na svake dvije do tri godine. Zato se mladi, osobito inženjeri, ne smiju ni u jednom trenutku prestati usavršavati«, upozorava prof. dr. Branko Kovačević, dosadašnji rektor Sveučilišta u Beogradu. Prema njegovim riječima, nova zanimanja su vezana za računala i ne trpe »fah idiote«. Ona nisu strogo uvjetovana formalnim obrazovanjem, već se do njih često dolazi kroz neformalno učenje i usavršavanje. »Pa i Facebook je nastao iz studentske igre«, zaključuje Kovačević.

Jasno je, dakle, da bez usavršavanja, čime god se bavili, nema napredovanja u struci, jer ljudi uvijek teže prema boljem, tražeći neka nova rješenja i alternative bolje od prethodnih.

Sam svoj majstor – parola »snađi se«

Ipak, dok iščekujemo da svijet krene u nepoznatom smjeru, isto tako primjećujemo kako je vrijeme novac i da je sve više onih koji nemaju vremena ni za što osim za bavljenje vlastitim poslom. Stoga bi oni koji su nezaposleni, ili pak imaju viška vremena, taj nedostatak mogli preokrenuti u svoju korist, nudeći onima s manjkom vremena, a viškom novca, usluge čišćenja, odlaska njihovoj kući (»na noge«) kako bi im pružili frizerske usluge, usluge manikure, pedikure, zalijevanja cvijeća, odlaska u trgovinu, kuhanja, šetanja psa i sl., što su se neki već i dosjetili pa takve usluge nude putem oglasa ili društvenih mreža. Neki idu čak toliko daleko da otvaraju hotele za smještaj životinja, i što je još apsurdnije, a takav hotel doista postoji u Velikoj Britaniji, za čuvanje plišanih igračka (medvjedića) dok su njihovi vlasnici na godišnjem odmoru ili na poslu!!!

Međutim, kako u gore spomenutom članku pišu Novosti, »kod nas je, međutim, i dalje uvriježeno mišljenje da posao treba čeka-

Jedno od zanimanja budućnosti je i community manager, čiji je posao pratiti što se o nekoj kompaniji govori na društvenim mrežama, na kojim blogovima se spominje, je li negdje stavljena u negativni kontekst. Na popisu novih zanimanja u svijetu je i savjetnik za mobilnost zaposlenih, koji im treba pomagati da se prilagode poslu u isturenim poslovnicama, drugim državama ili gradovima. Jedno od kreativnijih zanimanja budućnosti je i stilist obroka, čiji posao će biti dekorirati jelo. On čak i ne mora znati kuhati... Tu su također i trgovci vremenom, virtualni učitelji, svemirski turistički vodiči i kirurzi za poboljšanje pamćenja, stručnjaci za kataklizme. Uz ova zanimanja, predviđa se potražnja za stručnjacima za stvaranje organa, specijalistima za nanomedicinu, svemirskim pilotima i arhitektima, čistačima informacija, organizatorima virtualnog života, psiholozima za virtualno neprilagođene i dr.

ti, a ne tražiti. Mladi završe fakultete, dođu na burzu i tu njihovo usavršavanje prestaje. A tehnologije se toliko munjevito mijenjaju da zahtijevaju cjeloživotno učenje i usavršavanje.«

Stoga je hvalje vrijedno nastojanje mnogih, a među njima je sve više mladih koji ne sjede kod kuće besposleni kukajući nad svojom sudbinom, nego su stvari uzeli u svoje ruke, pokušavajući svoje talente na neki način unovčiti. Prosurfate li malo društvenim mrežama, uočićete sve više ljudi koji online prodaju svoje ručne radove, bilo da se radi o nakitu, namještaju, različitim ukrasima, a mnogi čak nude usluge čuvanja djece, njegovanja starih ili, pak, odlaska u trgovinu onima koji to nisu u mogućnosti, šetanja psa i sl. Koliko god ljuti protivnici društvenih mreža smatrali da one donose samo zlo, ako smo doista realni, onda možemo reći kako jednako tako mogu biti rasadište kreativnih ideja i njihove razmjene, ali i otkrivanja pravih talenata među anonimnim ljudima.

NALIČJE VELIKOG BLAGDANA

Božić: sniženo!

Piše: Ana Ivković

Dok god se u božićnu priču umeću sladunjavi likovi umjesto jedinog Slavljenika, iza božićnih blagdana u ljudima će uvijek ostajati praznina, iako su gostinjske sobe i trpeze bile pune

Depresija pod šljokicama

Božić brzo prođe, a duga zima ostaje. Svjetiljke se polako gase, a bor se raskiđuje. Ukrase treba skloniti do sljedeće godine i sve se vraća na staro. Svakidašnjica će nas sad zapljusnuti u lice, a božićna će se radost raspliniti i nestati bez traga. I što ostaje nakon takvog Božića? Računi, koji kilogram viška... ima li još nešto? Jadna je to radost nakon koje dolazi osjećaj gorčine.

Upravo u ovo vrijeme, koje je toliko naglašeno, čak odglumljeno sretnim, toliki neprimjetni ostaju depresivni okruženi šarenilom, šljokicama, nerijetko i kičem. Pretjerani materijalizam načinio je još veći jaz između dohvatljivog i nedostižnog. Tako mnogima ovo vrijeme umjesto mira i radosti postaje vrijeme frustriranosti. I dok poklanjamo sitniš humanitarnim akcijama, tapšući sebe po rame-nu, jer smo učinili dobro djelo, kolike oko nas ne primjećujemo u njihovoj samoći i skromnosti. Kako nam samo izlozi i reklame skreću pogled s onog što imamo na ono što nam nedostaje »da bismo bili zadovoljni«.

Tužno je što se iza svog tog uzbuđenja oko Božića često krije velika praznina. Trenutačno se popunjava raskošem, ali nakon svega opet se javlja. Tako će biti sve dok se Božiću oduzima njegova bit i jedini smisao. Dok se god u božićnu priču umeću sladunjavi likovi umjesto jedinog Slavljenika, iza božićnih blagdana u ljudima će uvijek ostajati praznina, iako su gostinjske sobe i trpeze bile pune. Samo u izvornom razumijevanju Božića može se osjetiti njegov duh koji se ne može kupiti i koji neće nestati u obvezama koje će nas nakon blagdana sustići i vratiti u tračnice svakidašnjice. Nakon istinskog slavlja radost ostaje, i to ne samo u sjećanju na lijepe trenutke, već prisutna kao trajni pratilac. Tako slavljenje Božića postaje izvor snage za sve one obične dane kada neće biti one blagdanske euforije. Slavlje ispraznosti ostavlja samo žaljenje što je vrijeme odmora prošlo, a okretanje jasicama i prvom betlehemsom Božiću unosi smisao u ove dane kojima se svi radujemo poput djece. U takvom iskrenom i jednostavnom ozračju svaki dar koji darujemo, čestitka kojom iznenadimo prijatelje, kreativnost koju unesemo u ukrašavanje kuće, sve to postaje izraz nutrine koja ima duboki razlog za radost, a ne tek popunjavanje praznine onim što je nikada ne može ispuniti.

Već se polako počinju prikazivati božićni filmovi na televiziji. Većinom su sve njihove priče slične, a žele nam dočarati topli božićni ugođaj. Na kraju uvijek sve izgleda tako savršeno: obitelj na okupu, darovi pod borom i bogata dekoracija. I to je postala slika Božića suvremenog svijeta. Je li to i naš Božić? Trudimo li se da on takav postane?

Kupujemo i kupujemo

Darivanje jedni drugih znak je posebne pažnje kojom nekoga želimo obasuti u ovo vrijeme koje nas sve poziva na ljubav. Lijepo je nekoga razveseliti i svi se radujemo kada nas netko iznenadi darom. No, kada krenemo u kupovinu darova, od lijepih se osjećaja prijeđe na konkretne probleme. Kakav dar izabrati? Kome sve kupovati? Koliko novca potrošiti? Umjesto darežljivosti i iskrene radosti zbog darivanja, završimo sa svima poznatom mišlju: da imam malo više, sve bi bilo lako. Uхватimo li se u zamku, potrošački mentalitet nametnut će nam osjećaj da propuštamo božićnu radost ukoliko ne pripravimo bogatu gozbu, ne ukrasimo kuću novim ukrasima (nećemo valjda svake godine istim!). Ukoliko ne obrađujemo svoje najdraže darovima koje si ne možemo priuštiti i, naravno, ne kupimo neki novi komad odjeće, jer u prepunom ormaru nije lako izabrati odjevenu kombinaciju. Taj je problem najbolje riješiti novom kupovinom, a posebno sada kada su u tijeku božićna sniženja. I trošimo, kupujemo i kupujemo. Zaslijepljeni 'blagdanskim' ugođajem ne vidimo ništa do onog što još moramo nabaviti. Grad, izlozi, reklame, sve nas to uvlači u svijet koji nam govori: Još samo ovo ti treba da budeš radostan. Hajde, na Božić su svi sretni!

STEFAN KLECIN, UČENIK 6. RAZREDA OŠ »IVAN GORAN KOVAČIĆ« IZ SONTE

Karate nije samo »makljaža«

Upornošću i dobrim rasporedom vremena naš sugovornik postiže zavidne uspjehe u karateu, a aktivno trenira i rukomet

Vječitim osmijehom i dobrodušnošću, učenik 6. razreda OŠ »Ivan Goran Kovačić« Stefan Klecin osvaja srca svojih prijatelja, ali i slučajnih sugovornika. Ovaj visoki mladić vedra duha uvijek je u nekakvoj žurbi. Nije ni čudo. Vrijedno uči i bori se za najbolje ocjene, redovito trenira rukomet, a svim srcem posvećen je karateu.

Odličan si, pedantan i skroman učenik, bez loših ocjena. Je li uvijek tako?

Iskreno, baš i nije. Ponekad se desi da dobijem i pokoju ocjenu slabiju od petice. Tada se znam pomalo i razočarati u sebe, ali nisam malodušan, nego pojačano »ugrijem stolac«, nastojim što prije nadoknaditi propušteno i lošiju ocjenu u pravilu uspijevam brzo ispraviti.

Zna se da si vrlo posvećen karateu, a može te se vidjeti i na treninzima rukometaša. Koliko dugo treniraš?

Karate treniram od svoje desete godine. Počeo sam slučajno, a vremenom sam ga jako zavolio. Često sam s roditeljima boravio na treninzima i turnirima, dopalo mi se to ozračje, pa sam i ja poželio odjenuti kimono. Roditelji su udovoljili mojoj želji i upisali me u KK »Kumite« u Sonti. Na drugom mjestu mi je rukomet. Ovaj sport treniram nešto dulje od godinu dana. Treneri kažu kako imam odlične tjelesne predispozicije, a meni je zanimljiv. Jednostavno, volim se natjecati, volim kad smo bar za zgoditak bolji od protivnika. Na treninge rado odlazim, doživljavam ih kao igru.

Ukoliko bi bio prinuđen odabrati samo jedan od ova dva sporta, koji bi to bio?

Tu ne bi bilo dileme. Svakako, odabrao bih karate. Naš trener Tomislav Matin, majstor crnog pojasa 4. dan, svojim sustavom rada usadio mi je poseban osjećaj hrabrosti, na neki način postao sam potpuno siguran u sebe. On mi je i veliki uzor. Iako mnogi misle kako je karate samo »makljaža«, ja u njemu vidim nešto puno više, vidim jednu cijelu životnu filozofiju. Upravo sam mu zato toliko i posvećen.

Jesi li osvajao neke nagrade ili odličja?

Trenutačno se pripremam za osvajanje crvenog pojasa. Na brojnim turnirima natjecao sam se u katama i, na veliko zadovoljstvo trenera Matina i mojih roditelja, do sada sam u svojim dobnim kategorijama osvojio više od deset medalja. Relativno sam zado-

voljan, iako ponekad imam osjećaj da mogu dati još više od sebe.

Koliku podršku obitelji imaš u planovima vezanim uz sport?

Imam sreću živjeti u vrlo složnoj obitelji. Sve odluke donosimo zajednički, jer sa svojim životnim iskustvom sigurno puno bolje od nas djece znaju što je u kojem trenutku najpovoljnije. Za sada odobravaju sve moje odluke glede upražnjavanja sporta. Znam da im je na prvom mjestu uspjeh u školi, pa dok s te strane nema problema, neće biti ni s ove. Uvijek me na natjecanjima bodre, a već samo njihovo prisustvo daje mi dodatni motiv za nove uspjehe.

Redovito te se može vidjeti i u crkvi?

Pobožna smo obitelj oduvijek. U crkvu idem od kad znam za sebe. I tu su mi uzor moji roditelji. Već sam dugo ministrant, a sestre i ja smo sudjelovali u velikom broju aktivnosti koje je organizirala naša vjeroučiteljica Kristina.

Kakav ti je društveni život i dopada li ti se neka djevojka?

Družim se s puno prijatelja. Razumljivo, među njima je većina onih s kojima treniram. Sada sam u pubertetu, pa je i razumljivo što se javljaju neke simpatije, ali to još uvijek nije tako ozbiljno.

I za kraj, što želiš postati u životu?

Pa, iako postoji nekoliko zanimanja koja me privlače, još uvijek se nisam opredijelio, ima vremena i za to. Bitno je da ne popustim u učenju, tako da mogu upisati ono što definitivno odaberem. A svakako, želio bih i u karateu postići puno, bar dio onoga što je postigao moj trener Matin.

Maja Andrašić

DNEVNIK JEDNE BRUCOŠICE

Zagreb pred blagdane

Piše: Donna Diana Prčić

Glavni grad Hrvatske zimi je predivan, samo treba znati na koja se mjesta uputiti

S tani kraj prozora i razgledaj oko sebe. Oko tebe je sve bijelo, čisto i mirno. Sat kao da je usporio. Osjeća se lagodnost i harmonija ako si u toplom domu izvan dometa izrazite hladnoće, ali ipak, nešto u tebi ti ne daje mira. Onaj osjećaj kad te prođu trnci kad pomisliš na jedan događaj koji dugo očekuješ, osjećaj sličan leptirićima kao kad se po prvi put zaljubiš. Euforija. Odbrojanje do Božića je već uveliko počelo!

Iako je sve naizgled mirnije nego u ljeto i ljudi su smireniji, željni toplote u obliku centralog grijanja i obiteljske ljubavi, oni sretni razmišljaju i pripremaju se za dan kad su najmiliji na okupu. Kako bi svi skupa uživali u čekanju i samo odbrojanje ubrzali, u središtu grada je organiziran advent gdje je »zima toplija i življa«. Zagreb je savršen odabir za predblagdansko slavlje ako ste raspoloženi za šetnju gradom. Centar nudi širok asortiman manifestacija različitih sadržaja.

Od 1. prosinca, kad se pali prva adventska svijeća, imate mogućnost uživati na Trgu bana Jelačića koji je ukrašen u raznim bojama, s borom, okićenim velikim šarenim kuglama, lociranim pokraj poznatog sata. Za sve obožavatelje vina, ovo je vrijeme kao savršeno za njih! Tijekom dana, a i noći, kuhano vino je dostupno gotovo na svakom štandu. Za gladne hedoniste peku se čevapi, hrenovke i pljeskavice u lepinji. Skoro sam zaboravila na kobasice koje su gotovo ponuda #1. Kao i uvijek, kava i čaj su također na raspolaganju kako bi se građani mogli ugrijati dok šeću i razgledaju što im nudi grad Zagreb. Jedan od zanimljivijih štandova s kojim sam se susrela bio je namijenjen onima koji bi mogli živjeti na šećeru! Postoji još jedan slatki delikates osim fritula, koje su do sada bile glavna senzacija uz tople sendviče s mesom po izboru. Kad sam šetala i ugledala kolače koje rado jedem u svom rodnom gradu, zaboravila sam na vrijeme i prostor. U pitanju su bili »koluti«, koje doma u Subotici nazivamo »kürtőskalács«. S omiljenim mi kokosom naručila sam malu porciju i s guštom ju pojela, a

sjećanja su navirala i kao da sam na tren ponovno bila u Subotici. Osjećaji pred Božić preplavljaju srca onih koji su daleko od doma kao ja.

Svakako treba prošetati i jednim od najljepših parkova u Zagrebu – Zrinjcem. Poput centra, Kvatrić i Bogovićeve ulica nude, osim divnog pogleda, glazbeni program u ritmu valcera i nekih drugih nota koje dočaravaju predbožićni ugođaj. Jednostavno, treba osjetiti tu čar! Usput, mogu se kupiti razni darovi za obitelj, od onih što su ručno rađeni, maske za mobitel, šalovi, kape i sve što je (ne)potebno, ali i lijepo imati za sebe.

Za sve ljubitelje sporta – sada je pravo vrijeme za klizanje. Mnogi su čekali da dođu hladni mjeseci kako bi mogli uživati s obitelji i prijateljima na klizalištima. Također, prava senzacija su i hokejaši, odnosno hokejaška ekipa Medveščak koja ponekad ima tekme u Areni, pa ako je netko fan ledenih sportova, zna gdje se treba uputiti.

No, u bijelom Zagrebu nije sve toliko bajkovito kad ga snijeg zatrpava. Primjerice, iz osobnog iskustva, našla sam se kod glavnog kolodvora i nijedan tramvaj nije prolazio dok smo mi, građani velegrada u 21. stoljeću, čekali u nadi da će se uskoro pojaviti. Više od pola sata sam stajala, ali čuda nije bilo u tim trenucima. Prošetala sam do centra, ali ni tamo nisam imala sreće s javnim prijevozom. Ni taksu nije vozio! Jednostavno sam morala ostanu u centru i snaći se, jer ne bih mogla po hladnoći biti cijeli dan vani.

Unatoč tomu, Zagreb je grad koji pruža mogućnosti na svakom koraku, čak i u trenucima beznađa kad ne radi javni prijevoz. Zagreb zimi je predivan, samo treba znati na koja se mjesta uputiti!

Do sljedećeg puta, iskoristite dane koji su pred vama, iznenadite svoje najbližnje s osmijehom i malim znakom pažnje. Želim svima sretan Božić i Novu godinu!

DRUGIH PROBLEMA KAO DA I NEMA

Piše: Ivana Rudić

Većina nas živi ušuškano s problemima koje nerijetko preveličavamo. Šizimo zbog slomljenog nokta ili ne daj Bože štikle. Dramimo zbog grozne ponude za novogodišnju večer. Nikako da izaberemo odjevnu kombinaciju za tu tako dramatičnu večer, koja kao da donosi čitav novi svijet. Smišljamo nove novogodišnje odluke, sastavljamo čitave popise promjena u toj novoj divnoj godini. Moram vas razočarati činjenicom da ona ne može biti toliko divna, jer naša je zemlja i dalje u krizi. Ali, vaše promjene i aktivnosti mogu donijeti promjenu i drugima.

Nedavno je u Beogradu održan veliki prosvjed studenata zbog oslobađajućih presuda Haškog tribunala. U prosvjedu je sudjelovalo oko deset tisuća studenata. Možete li uopće zamisliti koliko je to ljudi? Ne vidim ništa loše (dapače!) u izražavanju neslaganja s nekim činom ili odlukom, međutim, zar svi ti studenti, budući intelektualci, nisu našli niti jedan drugi razlog da se bune, da prosvjeduju? Čini se kako nije problem to što u našoj zemlji vladaju nezaposlenost i korupcija, što su rezultati privatizacije poražavajući. Što nam roditelji rade za crkavice, ili rade a ostanu neisplaćeni. Nije nas strah kredita koji naši roditelji dižu da bismo mi mogli studirati. Trpimo kada se priča o cijeni ispita na određenim fakultetima. Studenti, diplomirajte s desetakom jednog dana i ljudi će vam se nasmijati kada odete s diplomom tražiti posao. Sve ovo što sam navela nije nas potaknulo na proteste. Protiv toga se ne bunimo.

Ljudi umiru od gladi, žive na ulicama, prose. Nedavno sam čitala članak o izložbi dječaka koji živi na ulici, u okviru projekta koji pomaže mladima iz te marginalizirane skupine. Razne televizijske

emisije sakupljaju novac za siromašne obitelji! Zar mi nemamo institucije socijalne skrbi? Zašto se ne bunimo protiv onih koji nam nisu osigurali mogućnost da zaradimo novac svojim trudom i radom?

Također, zar vas nije strah grupacija koje prijetu Ustavnom sudu Srbije? To su oni isti huligani koji su demolirali glavni grad naše zemlje nakon Parade ponosa, isti oni koji upiru prstom u »drugacije«. Zar smo ostali u prošlom stoljeću, ili smo se vratili u prošlo stoljeće? Zbog toga se ne bunimo? Šutimo iz straha ili nas jednostavno nije briga što će biti sutra i u kakvom će svijetu živjeti naša djeca?

Hajdemo napraviti ogromne transparente protiv vanjskih neprijatelja naše zemlje, dok zastupnici u Skupštini raspravljaju o rasporedu sjedenja. Tko će kraj koga sjediti... Djeci u osnovnoj školi ne daju duže od pet minuta da se dogovore oko toga, njima treba dva mjeseca.

Nakon svega ovoga pomislim kako nas taj »trojanski konj« zapravo ne može uništiti. Nije on opasan za nas. Opasni smo mi sami. Mi studenti koji ne vidimo probleme ili zatvaramo oči pred njima. Mi koji nedovoljno reagiramo na nepravdu. Mi koji odustajemo od fakulteta jer nemamo novca platiti svaki izlazak na ispit.

Žao mi je svih onih koji su se ponadali kako će moj članak u ovom broju KUŽIŠ?!-a govoriti o nekoj super novogodišnjoj odjevnoj kombinaciji. Za kraj, ostavljam vas da razmišljate o mudrim riječima koje je izrekao čuveni Mahatma Gandhi: »Budi promjena koju želiš vidjeti.«

LANA
DEL
REY

EX YU POP RIZNICA: PARNI VALJAK – »STVARNO NESTVARNO« (ESNAF, 2011.)

Uobičajeno kvalitetni rokenrol

dian album je ocijenio kao jedan »sasvim uravnotežen, krasno aranžiran, uobičajeno kvalitetno odsviran (zar je moglo drugačije?) i otpjevan uradak (Aki je očito odlučio konzervirati svoj jedinstveni vokal), reprezentativni uzorak na glazbenoj tapiseriji pod nazivom mainstream.

Album je bend promovirao velikom svehrvatskom turnejom pod nazivom »Vjeruj, tu sam čovjek«.

Ideju albuma i njegovu estetiku najbolje oslikavaju riječi glavnog autora u Parnom valjku Huseina Hasanefendića-Husa iznesene u jednom intervjuu: »Mislim da je dobro što dulje zadržati dijete u sebi. Potpunu slobodu mogu poistovijetiti s djetinjstvom - svijet ti je do koljena tvojih roditelja, a ispod koljena je tvoj. Možda je i alibi kad treba donositi neke odluke i priklanjati se konvencijama.«

R. Tilly

Parni valjak je bez ikakve dvojbe najveći hrvatski pop-rock sastav. Počeli su kao hard-rock band, pjesmama tipa »Prevela me mala žedna preko vode« davne 1975. godine, u postavi: Aki Rahimovski (vokal, povremeno glasovir), Husein Hasanefendić-Hus (gitara, prateći vokal), Srećko Antonioli (bubnjevi, udaraljke, prateći vokal), Zlatko Miksić Fuma (bas gitara), te Jurica Pađen (gitara, prateći vokal). Kroz razne postavbe sastava prolaze mnogi vrsni glazbenici, no ova se čini najuvjerljivijom. Na tridesetogodišnjicu osnutka benda sviraju oproštajni koncert, ali se 2009. ponovno okupljaju i vraćaju na scenu, trijumfalno dakako, dočekani oduševljenjem, kako među publikom, tako i među glazbenim kritičarima.

Skupina je, dakle, aktivna i danas, s malom stankom u radu 1988. godine, te četverogodišnjom pauzom, od 2005. do 2009. Grupa je nastala razlazom legendarnih pionira domaćeg rocka – Grupe 220. Od brojnih im hitova izdvajamo: »Stranicu dnevnika«, »Nedu«, »Uхвати ritam«, »Jesen u meni«, »Ugasi me«, »Sve još miriši na nju« i mnoge druge.

»Stvarno nestvarno« najsvježiji je i drugi povratnički album ove kultne zagre-

bačke skupine. Album čini deset pjesama kvalitetne visoke razine u kreativnom i produkcijskom smislu. Ono što je novina jest uvođenje puhačkih glazbala.

Album otvaraju i zatvaraju dvije uvjetno uzevši povratničke pjesme – »Nakon svih godina« te »To sam stvarno ja«, premda su i druge skladbe vrsne, primjerice: »Stvarno nestvarno«, »Ljubav je droga«, te »Vjeruj«. Kritičar portala SoundGuar-

SUPERMAN

SUPERMAN: STANISLAV JEVGAFROVIČ PETROV

Čovjek o kojem je ovisila sudbina planeta

Stanislav Jevgafrovič Petrov rođen je oko 1939., umirovljeni je pukovnik Sovjetskog Saveza koji je 26. rujna 1983. spriječio potencijalni nuklearni rat odbivši povjerovati da su Sjedinjene Američke Države lansirale projekte na Sovjetski Savez, usprkos takvoj indikaciji danoj od strane kompjutoriziranog sustava za rana upozorenja. Kasnije se pokazalo kako su ti računalni izvještaji zbilja prikazivali pogrešku i Petrovu je dva desetljeća kasnije odano priznanje za sprečavanje Trećeg svjetskog rata i uništenja planeta. Zbog vojne tajnosti i međunarodne politike, Petrovljeve su akcije držane u tajnosti do 1998. godine.

Stanislav Petrov bio je časnik na dužnosti u bunkeru Serpuhov 15 u blizini Moskve 26. rujna 1983. godine, u vremenu kada je Hladni rat bio na svom vrhuncu. Petrovljeva je odgovornost bila nadgledati mrežu satelita za rano upozoravanje i obavijestiti nadređene o svakom eventualnom lansiranom nuklearnom projektilu na Sovjetski Savez. U slučaju takvog napada, strategija Sovjetskog Saveza bila je odmah pokrenuti sveobuhvatni nuklearni napad protiv Sjedinjenih Američkih Država, po doktrini o Uzajamno osiguranom uništenju.

Nešto nakon ponoći, u 00:40, računala u bunkeru indicirala su da je interkontinentalna balistička raketa lansirana iz SAD-a prema SSSR-u. Petrov je smatrao da je računalo napravilo pogrešku, jer mu nije djelovalo izglednim da bi SAD lansirale samo jednu raketu pri napadu na SSSR, već bi vjerojatnije lansirale veliki broj raketa. Također, pouzdanost satelitskog sustava bila je i ranije dovođena u pitanje, pa je on uklonio upozorenje kao lažnu uzbunu, uz svoj zaključak da nije bilo lansiranja od strane SAD-a.

Nedugo zatim, računala su pokazala kako je i drugi projektil ispaljen, potom treći, četvrti i peti. Petrov je i dalje vjerovao da računalni sustav griješi, ali nije imao druge izvore informacija koji bi potvrdili njegove sumnje. Sovjetski zemaljski radar nije bio u mogućnosti uočiti projekte iza horizonta, no i da jest, tada bi već bilo prekasno za reakciju.

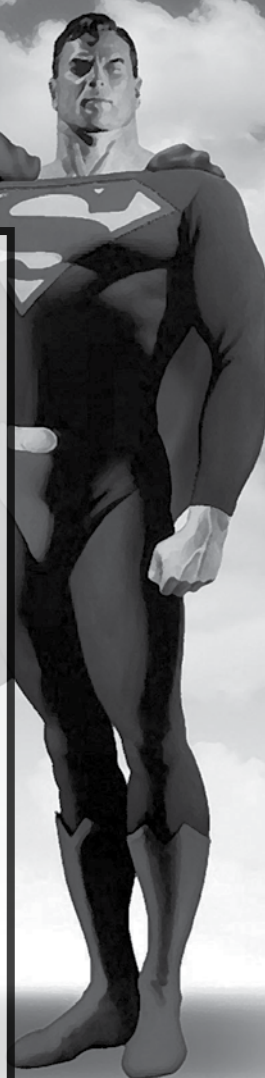
Petrovljeva je dvojba bila u tome da ako je u pitanju pravi napad, riskira uništenje Sovjetskog Saveza nuklearnim oružjem bez ikakvog upozorenja ili mogućnosti odgovora zbog svoje odluke. S druge strane, ako je izvještaj o napadu lažan, onda njegovi pretpostavljeni mogu donijeti odluku da započnu jednako katastrofičan pravi napad protiv neprijatelja. U oba slučaja milijuni ljudi bi poginuli. Shvaćajući kako bi u slučaju njegove pogreške nuklearni projektili vrlo brzo počeli padati po Sovjetskom Savezu, Petrov je odlučio vjerovati svojoj intuiciji i prekontrolirati je li sustav davao lažnu uzbunu. Nedugo zatim ispostavilo se da je bio u pravu, nije bilo projektila, a nuklearni rat punih razmjera bio je izbjegnut njegovom osobnom intervencijom.

Zbog toga što je odbio obavijestiti svoje pretpostavljene o upozorenjima računalnog sustava, pukovnik Petrov je prekršio zapovijedi i vojni protokol. Ispitivan je o svojim akcijama tijekom događaja, pa više nije smatran pouzdanim vojnim časnikom. Sovjetska ga vojska nije kaznila, ali ga nije niti nagradila. Ovaj je incident otkrio nesavršenosti sovjetskog vojnog sustava, što je postao problem za više zapovjedništvo. Petrovljeva uzlazna vojna karijera time se završila, poslan je na manje povjerljiv posao, a zatim umirovljen.

O ovom incidentu prvi se put službeno pročulo petnaestak godina kasnije, u knjizi memoara general-pukovnika Jurija Votinceva, nekadašnjeg zapovjednika Sovjetskih protuzračnih raketnih obrambenih jedinica. Petrov je sada umirovljenik koji provodi vrijeme relativno bijedno u gradu Frjazino. On kaže kako na sebe ne gleda kao na heroja zbog toga što je učinio toga dana. No, 21. svibnja 2004. godine Udruga svjetskih građana iz San Francisca nagradila ga je trofejom i s tisuću američkih dolara zbog uloge u sprečavanju katastrofe. Dvije godine kasnije Petrov je putovao u SAD, gdje je nagrađen na sastanku Ujedinjenih naroda u New Yorku.

Ove, 2012. godine Petrov je primio nagradu njemačkih medija na ceremoniji u Baden-Badenu, a iduće godine, 17. veljače, trebao bi primiti i nagradu Dresdena za 2013. godinu uz koju slijedi i 25.000 eura.

Priredio: N. P.

Couch Surfing

Globalna mreža »surfera« u potrazi za avanturom okuplja domaćine i putnike iz preko 230 zemalja u svijetu

Volite druženje i putovanja, često i rado putujete? Planirate putovati u inozemstvo na nekoliko dana ili tjedana i potrebni su vam smještaj i društvo? Želite upoznati nove ljude i predstaviti im svoj grad ili zemlju, razmjenjivati iskustva i doživljaje s putovanja? Sve ovo i mnogo više od toga nudi socijalna mreža posvećena putovanjima, druženju i razmjeni smještaja – www.couchsurfing.org.

Prema riječima osnivača, CouchSurfing je globalna mreža putnika u potrazi za avanturom, čija je misija stvaranje što

većeg broja inspirativnih iskustava. Kao i većina društvenih mreža, CouchSurfing funkcioniše po principu besplatne registracije i popunjavanja profila, pomoću kojih korisnici pronalaze prijatelje, postavljaju objave i fotografije i udružuju se u skupine.

Mogućnosti

Ovaj vam portal može biti iznimno koristan bilo da, recimo, idete na poslovni put u trajanju od nekoliko dana i želite sebi osigurati prenočište; bilo da ste avanturističkog duha i tražite društvo za stopiranje, kampiranje ili planinarenje. Kada niste u situaciji putovati, možete razmjenjivati iskustva s drugim članovima, diskutirati o prednostima i manama određenog načina putovanja, ugostiti nekog putnika, upoznati nove ljude u svom gradu i zabaviti se.

Biranje domaćina

Svaki se korisnik u startu opredjeljuje želi li putovati i tražiti domaćina, želi li ugostiti nekog putnika, ili se samo družiti. Korisnik u svom profilu navodi koliko putnika može ugostiti, kog spola i starosne dobi i s kakvim navikama i, po želji, odgovara na pitanja o poznavanju stranih jezika, osobnim interesiranjima, svojoj životnoj filozofiji, iskustvima i planovima za budućnost.

Sigurnost

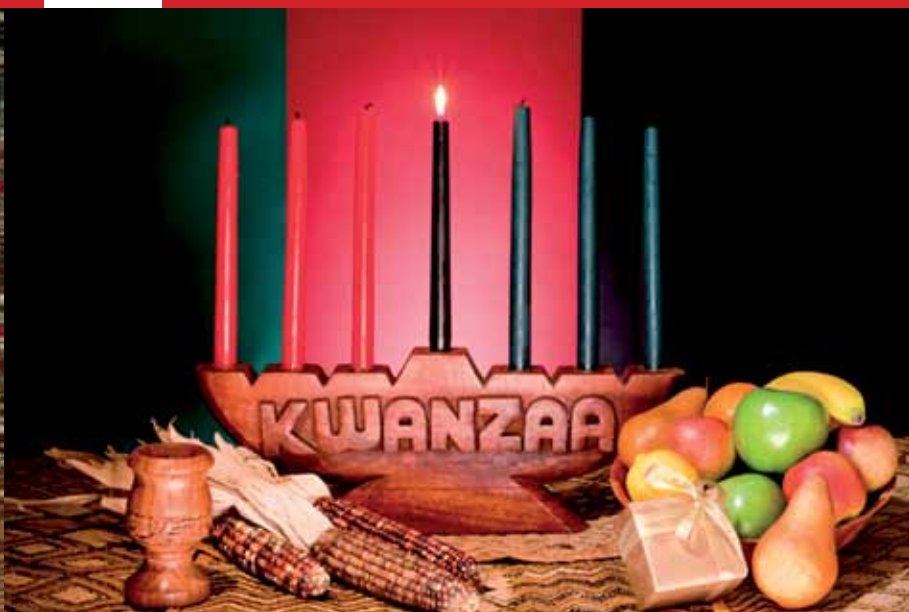
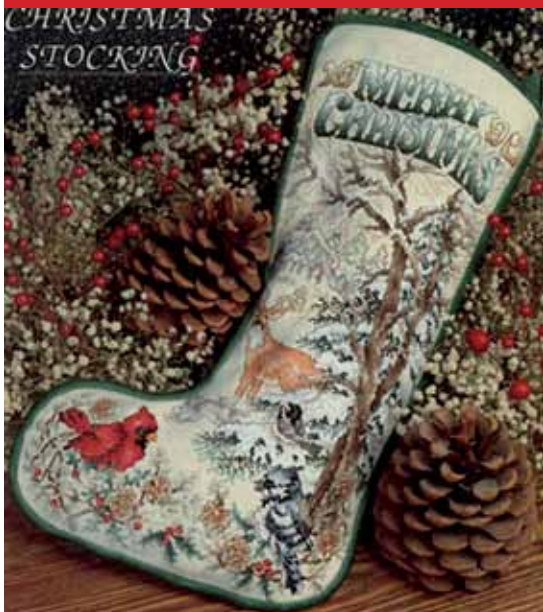
Iz sigurnosnih razloga profili su potpuno javni, uključujući i komentare prijatelja i iskustva drugih korisnika, koji su s tom osobom ostvarili neku interakciju, a portal nudi i mogućnost validiranja korisnika na osnovi skeniranog osobnog dokumenta i neznatne novčane uplate, poslije čega postajete pouzdan domaćin ili gost – portal jamči za vaš identitet.

Prednosti i mane

Pozitivne strane su ušteda novca, dostupnost studentima, upoznavanje novih ljudi, odlazak na mjesta koja nisu poznata običnim turistima, mogućnost da osjetite atmosferu, duh mjesta i način života «iz prve ruke», dok se kao negativni aspekti mogu izdvojiti strah od nepoznatog, nedovoljan komfor ili nedostatak privatnosti, a neophodno je usklađivanje datuma, navika i dnevne rutine s domaćinom i njegovim ukućanima. Osobito su zanimljivi tekstovi u kojima korisnici opisuju svoja prethodna iskustva – tu vas očekuje širok spektar različitih tema, od pohvale domaćinima, opisa raznih destinacija, zapažanja i savjeta u svezi s njima, korisnih informacija, ali i fotografija, zajedničkih uspomena, prijateljstava i ljubavnih priča.

(www.iserbia.rs)

Merry Christmas and JOYOUS KWANZAA!

Prema staroj priči, Indijanci su bijele Europljane primili na svoje tlo širokih ruku, nahranili ih puretinom, da bi ovi zatim počinili genocid nad njima i oduzeli im teritorij. Jesu li pilgrimi doista bili tako okrutni, ili je tu riječ o konkvistadorima koji su stigli malo kasnije, s oponentima Thanksgivinga ne vrijedi ulaziti u raspravu. Ipak, at the end of the day, svi na spavanje odlaze želuca punog purećeg mesa.

INDIJANCI, PILGRIMI I MI OSTALI

Božićno je raspoloženje obuhvatilo SAD, zima je na njujorškom pragu i Djed Božićnjak se već smjestio u svoju fotelju u shopping mallu Targetu, gdje za samo \$10 nudi fotografiranje samoga sebe i mališana čiji su roditelji spremni to platiti. Nakon što smo svi zahvalili jedni drugima na gostoprimstvu u duhu nekadašnjih hodočasnika, tzv. pilgrima, koje su starosjedioci američkog kontinenta počastili velikom gozбом, mogli smo primijetiti kako se polako kite božićna drvca, prozori i ograde američkih domova.

No, slavi li baš svaki Amerikanac Dan zahvalnosti i Kristov rođendan kao što bi se iz ovog opisa dalo zaključiti, ili doista postoje ljudi poput Ala Bundyja, skeptični i mrzovoljni? Odgovor je: ne i da. Ne, ne slave svi, i da, postoji mnoštvo koje će se složiti s Alom da se ne slavi ništa. Za njih, doduše, razlog nije apsolutno gubitnički

život, iako postoje i takvi, već oni, tvrdit će, imaju vrlo konkretan razlog.

SUKOB S PROŠLOŠĆU

Kada govorimo o Thanksgivingu, neki će reći kako imaju konflikt s proslavom nečega što obilježava mračno doba za određeni dio populacije, u ovom slučaju spomenutih starosjedilaca, ili kako ih mi znamo – Indijanaca. Prema predaji, oni su bijele Europljane primili na svoje tlo širokih ruku, nahranili ih puretinom, da bi ovi zatim počinili genocid nad njima i oduzeli im teritorij. Jesu li pilgrimi doista bili tako okrutni, ili je tu riječ o konkvistadorima koji su stigli malo kasnije, s oponentima Thanksgivinga ne vrijedi ulaziti u raspravu. Ipak, at the end of the day, svi na spavanje odlaze želuca punog purećeg mesa.

KELLY BUNDY O BOŽIĆU

Često na televiziji gledamo božićne filmove u holivudskoj produkciji, koji veze nemaju s Božićem kakvim ga tumači Crkva. Kao što je Bundyjeva kći Kelly jednom rekla: »Hej, Božić je, a ne nečiji rođendan!« Nekima nije ni bitno, dok god se fino jede i ne ide u školu. Drugi ga, pak, ne slave uopće, što je razumljivo ako se radi o ateistima, agnosticima, pripadnicima nekršćanskih religija i sljedbenicima Charlieja Sheena. Međutim, fokusirat ćemo se na određeni dio američkog naroda koji namjesto Boži-

ća slavi nešto drugo. Što bi to moglo biti? Imate tri pokušaja i pogodili ste iz prvog: Kwanzaa! What the, kaj?! Sigurno se pitate, drage Kužišovke i Kužišovci, na čemu je danas autor ovoga teksta, jer očigledno izmišlja riječi samo kako bi zvučalo wow. Izgleda da nikada nećemo saznati na čemu je, ali reći da izmišlja bio bi grijeh.

BOŽIĆNA ALTERNATIVA

Kwanzaa je nastala ne tako davne 1966. kao mogućnost dijaspori zapadne Afrike u SAD-u i Kanadi da slavi svoju povijest i vjerovanja, kako ne bi pala pod asimilaciju dominantnog društva. Riječ je swahili podrijetla i dio je izraza matunda ya kwanza, što znači prvi plodovi žetve. Ona počinje 26. prosinca i traje do 1. siječnja. Tih dana obitelji koje slave ovaj blagdan kite svoje domove umjetničkim objektima, oblače se u raznobojnu odjeću od svile i pamuka poznatu kao kente, dok su stolovi puni svježeg voća koje predstavlja afrički idealizam. Ceremonija se sastoji od zahvale precima, rituala paljenja svijeća i tradicionalnih pjesama praćenih ritmom bubnjeva. Kwanza također slave i ljudi koji nisu afričkog podrijetla, ali osjećaju bliskost s onima koji jesu, tako da ukoliko se neki od vas, nakon čitanja ovoga teksta, odluče slaviti ili čestitati nekome Kwanza, tradicionalni pozdrav bio bi: Joyous Kwanzaa! Za naše čitatelje, pak, sretan Božić!

Tomislav Perušić

HI TECH / ZNANOST

Što je zapravo narod Maja predvidio?

Najpoznatiji hrvatski astronom Korado Korlević održao je u Zadru predavanje u kojem je govorio što su to zapravo Maje svojim kalendarom predvidjeli, odnosno - odakle potječu priče o propasti svijeta 21.12.2012. godine. Priča o propasti svijeta u stvarnosti ne potječe od drevnog naroda Maja, nego je jedan neohipie Daniel Pinchbeck u knjizi 'Povratak pernatog zmaja Quetzalcoate', na temelju nepotpunog zapisa s arheološkog nalazišta iz Tortuguere, opisao svoju viziju o propasti svijeta - kazao je Korlević, prenosi danas.net.hr. Korlević je kazao kako su originalni arheološki ostaci majanskih kalendara fragmentarni, ali se i iz takvih ostataka može zaključiti da majanski sustav računanja i kalendar nemaju nikakvog proročanstva o propasti svijeta. Maje su, zapravo, imali matematički sustav temeljen na broju 20, dakle zbroju prstiju na rukama i nogama, znali su baratati samo cijelim brojevima i nisu znali za broj manji od jedan. U takvom su sustavu izgradili kalendar koji je njihovim svećenicima, koji su čuvali tajnu računanja, koristio za proročanstva koja su bili osnova njihove moći. Kalendar se mogao na razne načine tumačiti, a prema Pinchbecku, koji je imao nekakvu viziju kad se pripremao da postane šaman, krajem ove godine završava tzv. 13. baktun, odnosno jedno od 20 razdoblja na koje su Maje podijelili vrijeme. Po tome se kalendaru, dakle, ne događa ništa posebno, osim što završava vladavina jednog kralja Tortuguere i počinje razdoblje drugog reinkarniranog kralja, kazao je Korlević, naglasivši kako nema zapravo nikakvih dokumenata Maja koji govore o nekakvoj propasti svijeta. Za tumačenje da će se 21. prosinca svi planeti poredati u niz i naći u tzv. galaktičkom ekvatoru, te da će to izazvati katastrofu, Korlević je kazao kako to nije točno. Kako bi doista moglo doći do propasti svijeta? Korlević je kazao kako bi najopasnija prijetnja nestanku Zemlje bio pad velikog asteroida, ali vjerojatnost tog događaja iznosi 1:200.000. Prava opasnost za svijet, odnosno čovječanstvo, prijeti i od nuklearnog oružja, te od eksplozije supervulkana Yellowstone koji kasni već 6.500 godina i koji će biti snage tisuću velikih vulkana. Velika opasnost za svijet prijeti od genetski modificiranih organa i virusa koji mogu uništiti neku kulturu - recimo sve trave i time uništiti hranu.

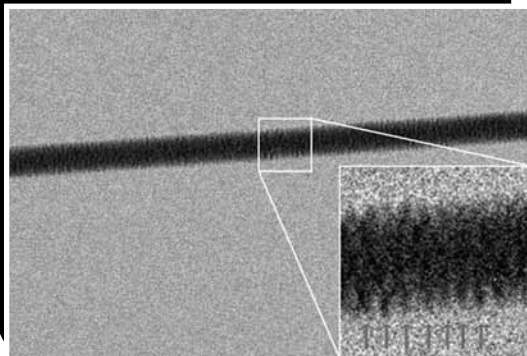
KACIGA koja usporava vrijeme

Njemački umjetnik s ozbiljnim znanjem tehnologije napravio je avangardnu kacigu za glavu koja mu omogućava da uspori život. Izum je nazvan »Decelerator Helmet« i nije uopće kompliciran, kako objašnjava tehnološki blog Engadget: »Kaciga ima kameru koja dovodi video na zaslon smješten unutar kacige, a onaj koji je nosi (ili netko drugi) može kontrolirati brzinu reprodukcije videozapisa uz pomoć daljinskog upravljača. Netbook smješten na vrhu obrađuje sav video, a LCD na vanjskoj strani prolaznicima nudi pogled na ono što nosilac kacige vidi«, navodi blog Engadget. Prema njegovom Vimeo profilu, umjetnik Lorenz Potthast je »zainteresiran za odnose između digitalnog i analognog, od planarnih do tjelesnih«. Potthast je rekao kako je svoju ideju razvio na studiju umjetnosti na sveučilištu u Bremenu dok je pohađao kolegij o prekomjernoj stimulaciji u doba interneta. Na svojoj Vimeo stranici također je iznio malo više objašnjenja o svom projektu. »Nezamislivo [velika] količina informacija i utjecaja u našim svakodnevnim životima dovodi u mnogim slučajevima do prekomjerne potražnje. Ideja da se razdvoji osobna percepcija od prirodnog vremena, omogućuje korisniku da postane svjestan svog vremena. Decelerator daje korisniku mogućnost da razmisli o protoku vremena u cjelini te posebno o odnosu između osjetilnog opažanja, okoliša i tjelesnosti. Također, dramatično vizualizira kako usporavanje može potencijalno uzrokovati gubitak sadašnjosti.«

Prve izravne fotografije DNK!

Fizičar sveučilišta Magna Graecia u Catan-zaru, u Italiji, Enzo di Fabrizio i njegov znanstveni tim napravili su fotografije DNK uz pomoć elektroničkog mikroskopa. Na fotografijama se vidi nit nekoliko isprepletenih DNK molekula, a di Fabrizio je poručio kako će uz pomoć bolje opreme uskoro moći snimiti samo jednu molekulu DNK. To su prve izravne fotografije DNK. Do sada se oblik DNK-a predočavao uz pomoć tzv. rendgenske kristalografije. Snimke su nastale tako što je di Fabriziojev tim napravio nanoskopski okoliš ispunjen stupićima silicija u koji su dodali otopinu s nitima DNK. Voda je brzo isparila i ostale su samo molekule DNK razapete između stupića. Molekule su osvijetlile zrakama elektrona kroz rupe na bazi od silicija.

Moćnim kamerama fotografiraju nastanak **MUNJE**

National Geographic je objavio prilog o znanstveniku Timu Samarsu, koji nastoji fotografirati rođenje munje. Zadatak je gotovo nemoguć - sve je pitanje trenutka, jer se nikad ne zna kada će i gdje munja udariti.

Samars na raspolaganju ima jednu od najbržih kamera na svijetu, koja može zabilježiti i milijun slika u sekundi. Pomoću tih slika znanstvenici se nadaju otkriti na koji način munja dobiva svoj oblik, piše danas.net.hr.

Otkrio neviđenu galaksiju!

Astronom Mischa Schirmer je na snimkama nastalima na Havajima otkrio kako je uz pomoć teleskopa snimio galaksiju kakvu do tada nije vidio. Riječ je o »zelenoj grahastoj galaksiji«, jednoj od dvadesetak dosad otkrivenih, a takav naziv dobile su zbog neobičnog izgleda, veličine i zelene boje koju isijavaju. Galaksija koju je Schirmer snimio tijekom boravka na Havajima zove se J2240 i nalazi se u saviježđu vodenjaka. Udaljena je oko 3,7 milijardi svjetlosnih godina od Zemlje, piše tehnoklik.net.hr.

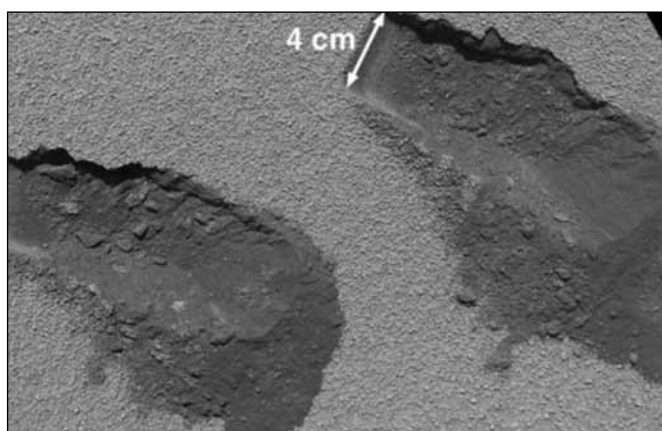
Organski spojevi na **MARSU!**

NASA je objavila kako su njeni znanstvenici u uzorku tla s Marsa kojeg je uzeo rover Curiosity otkrili tragove organskih spojeva.

Objasnili su da se ne radi o kompleksnim molekulama koje su ključ-

ne za život. NASA je priopćila da su uzorci tla koje je Curiosity analizirao svojim instrumentima otkrili spojeve ugljika i klora. »Sam pronalazak ugljika nipošto ne znači da ima veze sa životom, niti znači da ima veze s pronalaskom uvjeta u kojima bi bio moguć život«, kazao je John Grotzinger, glavni znanstvenik NASA-e za roverovu misiju. Bez obzira na otkrivene spojeve, o uvjetima pogodnim za život se ne može govoriti jer nema vode, ali ni drugih važnih kemijskih spojeva poput sumpora, kisika, fosfora i dušika. »Nije ništa neobično što je ovaj uzorak pijeska na Marsu siromašan organskim spojevima. Ipak je bio izložen grubom okolišu Marsa«, kazao je NASA-in znanstvenik Paul Mahaffy prenosi [The Telegraph](http://TheTelegraph).

Znanstvenici za sada sa sigurnošću ne mogu reći jesu li pronađeni tragovi ugljika u tlu stigli sa Zemlje, preko kometa ili asteroida, ili su nastali tijekom geoloških ili bioloških procesa na Marsu. Nadaju se da će, kada se zakopa malo dublje, pronaći još organskih tragova koji bi upućivali na život. Planiraju da Curiosity prije kraja godine počne s kopanjem. Curiosity je istraživanje Marsa započeo u kolovozu ove godine, piše portal Znanost.com.

BaZi analiza

POGLED u BUDUĆNOST

Pri susretu s pojmom BaZi potpune analize potencijala (pojmom toliko novim na našem području da ga još ni u Wikipediji nema opisanog!) bila sam više nego sumnjičava. Zar danas, kada smo preplavljeni morem knjiga i tehnika koje nas uče kako živjeti, može još netko ili nešto obećavati ne samo savjete za poboljšanje trenutačne životne situacije, nego i nuditi praktične i jednostavne korake kako to postići? Hmm.

Nakon puno pitanja i podosta literature, neke stvari o BaZi analizi postajale su jasnije. Naime, BaZi se bazira na fundamentalnim principima jina i janga, ciklusu pet elemenata: vode, vatre, drveta, metala, zemlje, te 8 trigrama – koje nalazimo i u drugim kineskim tradicionalnim znanjima (kineskoj medicini, I Chingu, kineskoj astrologiji itd.).

Osim toga, BaZi je i dijelom kineske astrologije, ali za razliku od drugih astroloških analiza značajka BaZija je u tome što ne samo da pomaže u boljem razumijevanju vlastita života, nego konkretnim savjetima pomaže u donošenju važnih odluka. Prema kineskoj astrologiji, svi smo rođeni s tzv. kartom rođenja i »stupovima« sreće koji određuju našu sudbinu. Dekodiranjem BaZi karte svaki pojedinac može dobiti dublji uvid u svoj karakter, osobnost, svoje jake strane i slabosti, kao i uvide u to koje ga poteškoće, ali i mogućnosti čekaju u životu.

PET ELEMENATA

Teorija pet elemenata govori o tome da su 5 elemenata (od kojih sve nastaje i energije koje su dijelom svega: voda, vatra, drvo, metal i zemlja) povezani jedan s drugim u odgovarajućem ciklusu (»stvaranja«, »kontrole«, »slabljenja«). Tako npr. element zemlje stvara metal, kontrolira vodu i slabi vatru. BaZi analiza na osnovi datuma i sata rođenja određuje kako su ti elementi raspoređeni u osobnoj karti, koji elementi prevladavaju te koji nedostaju ili su slabi. Kako se tek u ravnoteži osjećamo dobro i živimo puninu života, cilj BaZi analize jest ukazati na načine pomoću kojih ćemo dovesti elemente u ravnotežu.

Čak i kada se čovjek osjeća dobro, još uvijek se može osjećati bolje, tako da sam i ja ubrzo odlučila zaviriti malo u svijet kineske astrologije, te naručila svoju BaZi potpunu analizu potencijala. Iz nje sam saznala kako je moj »Day Master« (znak koji je dodijeljen mojem danu rođenja te koji obilježava glavne crte moje osobnosti) jang voda, ali ju, kod mene, oslabljuju jaka vatra (jer sam rođena u ljeto kad je element vatre najjači) i jaka zemlja. Veliki dio glavnih crta moje osobnosti objašnjen je (ne) ravnotežom pojedinih elemenata. Tako npr. prejaka zemlja čini

da se previše brinem, te donosi probleme sa želucem, jer je element zemlje u tijelu predstavljen slezenom i želucem.

Kako različite stvari, boje, namirnice, aktivnosti, poslovi, godišnja doba, pojave u prirodi... nose »jin« odnosno »jang« obilježja, ali i obilježja jednog od 5 elemenata, posežući za onim aktivnostima, hranom, hobijima koji će jačati oslabljeni element moguće je postići ravnotežu. Tako sam na kraju analize dobila popis niza aktivnosti i poslova kojima bih se trebala baviti, odnosno onih koje bih trebala izbjegavati.

Iako u početku s dosta nevjericе, uvela sam male izmjene u svakodnevni život kako bih ojačala element vode, te ubrzo počela osjećati značajne promjene.

ANALIZA ŽIVOTNIH »STUPOVA«

No, uistinu najzanimljiviji dio BaZi analize jest analiza životnih »stupova« (desetogodišnjih životnih razdoblja koja počinju godinom u kojoj smo počeli živjeti svoju sudbinu, što je u mom slučaju bilo u prvoj godini života). Kako u svakomu razdoblju prevladava pojedini element te djeluje na ravnotežu elemenata u nama, analiza vrlo precizno ukazuje na prošle, ali i buduće probleme ili, pak, dobrobiti. Bilo je iznenađujuće i čak pomalo zastrašujuće vidjeti posve jasno opisane događaje iz prošlosti.

Budućnost se analizira na isti način – ukazujući na vladajući element u svakom desetogodišnjem razdoblju, te tumačeći na koji će način to utjecati na mene. Tako sada znam da je razdoblje u kojem ću se osjećati najbolje ono u kojemu će vladati element jang vode, dok bi razdoblje drveta moglo donijeti određene zdravstvene tegobe, ali i značajnu intelektualnu produkciju. Saznala sam, također, i da ću većinu života, kao i do sada, putovati i često mijenjati mjesta boravka i da će mi to i dalje goditi.

Marina Balažev

Kako doći do svoje BaZi analize?

- Analiza životnih razdoblja, što se u kojem dobu događalo i što će se događati
- Otkrivanje vaših prednosti, nedostataka, životnih prilika i mogućih prijetnji
- Savjeti za poboljšanje trenutačne životne situacije
- Prijedlog životnog usmjerenja vezanih uz odnose, zdravlje, financije
- Otkrivanje praktičnih koraka za ostvarenje potencijala
- Prijedlog promjena životnog stila koje vode prema uspjehu

INTERVJU: IN-THE-GO IZ SPLITA

Indie rock za svjetsko tržište

Grupa In-the-go nam dolazi iz Splita. Na sceni su već petnaest godina, prošli su različite faze, da bi se pronašli u indie rock zvuku. Od velikog broja bendova u regiji izdvaja ih to što uporno rade na probou na inozemno tržište. Više o tome, kao i o njihovoj povijesti i planovima, saznajte iz razgovora s njima...

KUŽIŠ?!: Kažite nam nešto više o povijesti benda?

Bend postoji od kasnih devedesetih, točnije već petnaest godina. Međutim, naziv benda kao i članovi su se mijenjali. Bend se prvo zvao Frakcija i pod tim je nazivom objavljen album »U ovom trenutku«. Međutim, bend mijenja ime u Indigo, da bismo kasnije došli do finalne i najbolje inačice imena benda In-the-go. Uz novo ime dolazi i do velike promjene u postavi benda, tako Ante Puljiz, koji je do tada bio pjevač, napušta bend, a Frane Paić, tada basist, preuzima ulogu pjevača i ritam gitarista. Zbog trenutačne nestašice odgovarajućeg basista bend se dogovara da se bass izvlači s matrice na laptopu te tako funkcionira i danas. Uz takve promjene i promjenu bubnjara, kojega zamjenjuje Nikolai Luša, potaknuta je i najznačajnija promjena u povijesti benda, a to je da tekstovi budu na engleskom jeziku, što

omogućava bendu da bude primijećen od strane američkog menadžera i promotora te glazbenika mr Bennyja Doroa, tako da bend dobiva priliku pokazati se i na američkom tržištu.

KUŽIŠ?!: Kako je došlo do suradnje s mr Benny Doro?

Cijela priča je prilično filmska! Benny Doro smo upoznali preko prijateljice koja živi u Hrvatskoj, a dugo je živjela u Kanadi i u New Yorku. Benny Doro je čovjek koji je dugo u glazbi, zanimalo ga je što to sviramo i nakon što nas je poslušao na CD-u poželio nas je čuti uživo. Njegov glazbeni background je više rokerski, ali je skužio koji smo dir i vrlo dobro poznaje struje u kojima bismo se i mi trebali kretati.

KUŽIŠ?!: Izdali ste jedan EP i sada spremate album za američko tržište...

Band je otvorio izdavačku kuću »Turn to go publishing« i objavio EP »Silent Part Of Talking Loud« na kojem se nalaze četiri stare stvari ponovno otpjevane i malo aranžerski dorađene i dvije nove. Pjesme s albuma odlučili smo ponoviti jer na njemu ima tako dobrih stvari za koje nam je žao da odu u zaborav i dovoljno su nam dobre za ono što s EP-jem želimo napraviti, a to je probiti se na tržištu. Bend radi na novom albumu koji bi trebao izaći

Imamo priliku za odlazak u inozemstvo koja se ne propušta, tako da smo posvećeni novom albumu koji će biti drukčiji od svega što smo do sada radili

Razgovarala: Anita Klinac

početkom sljedeće godine. Krajem rujna imali smo premijeru našeg novog singla »Altruist«, za kojega smo i snimili spot. Autor tekstova je Frane Paić, što se tiče glazbe svi manje više sudjelujemo.

KUŽIŠ?!: Kada govorimo o smjernicama u glazbi, kako biste sebe opisali?

Mi osobno nemamo neke odrednice kojih se držimo, jednostavno želimo dati sve od sebe na svirkama, ali nas ljudi najviše karakteriziraju kao indie rock. Želimo da naša glazba bude bolja nego što je sada i dat ćemo sve od sebe da tako i bude na kraju. Ponekad je biti glazbenik kao da udarate glavom o zid. Neki glazbenici i bendovi se zadovoljavaju tenutačnom situacijom, mi međutim ne, trudimo se biti drukčiji i vjerovati u svoju glazbu, ne pristajući na kompromise. Publika od nas uvijek može očekivati nešto novo i nešto drukčije, nastojimo se ne ponavljati.

KUŽIŠ?!: Gdje sebe vidite za par godina...

In-the-go za par godina vidi sebe kao još zrelije, bolje i uspješnije glazbenike sklonije eksperimentiranju i skladanju inovativnije glazbe. S obzirom da sada radimo tekstove na engleskom, očekujemo bolji odaziv izvan naših granica. Na kraju krajeva, imamo sada priliku za odlazak u inozemstvo koja se ne propušta. Tako da smo posvećeni novom albumu koji će biti drukčiji od svega što smo do sada radili.

KUŽIŠ?!: Publika u Srbiji imala je priliku slušati vas na ovogodišnjem Exitu. Vaši dojmovi s ovoga koncerta?

Dobili smo poziv od organizatora Exita i prošle godine, međutim, zbog tehničkih razloga nismo mogli svi ići, tako smo bili samo gosti festivala. Ove smo godine bili sudionici na Fusion stageu. Bilo je odlično i svirali bismo ponovno jer su organizacija i čitav festival na visokoj razini, te imamo super dojmove. Što se nas tiče i svirke u Srbiji, možemo i sutra doći, samo da nas pozovu.

Koncert godine u Novom Sadu

Trinaesti Koncert godine u Novom Sadu bit će održan sutra, u subotu 22. prosinca, u Velikoj dvorani Spensa. Glavne zvijezde su: Hladno pivo, Dubioza kolektiv, Ritam nereda, Atheist Rap, Eyesburn, Block Out, Orthodox Celts, Sve barabe i S.A.R.S.

Program će početi u 16 sati video projekcijom »koncerta iznenađenja«, koji do sada, kako kažu organizatori, nije nikad prikazan.

Ulaznice u preprodaji stoje 1000, a na dan koncerta 1.250 dinara. Mogu se kupiti online preko Gigstix prodajne mreže, u svim Corner shopovima diljem Srbije, kao i na sljedećim novosadskim lokacijama: prodavaonica Gigstix u Pariskom

magazinu, knjižara Bulevar Books, knjižara Serendipiti Spens, kafe Machiatto Mercator i blagajna Spensa.

Prljivo kazalište u Beogradskoj areni

Poslije 26 godina od posljednjeg koncerta u Beogradu, Prljivo kazalište nastupit će sutra, 22. prosinca, u Kombank areni, s početkom u 20 sati. Karte se mogu naći na svim ovlaštenim prodajnim mjestima CS Eventima, kao i na blagajnama Kombank arene, Bilet centra Beograd, Doma omladine i Ušće šoping centra. Online prodaja i rezervacije ulaznica su na www.kombankarena.com, www.eventim.rs, www.tickets.rs.

Prljivo kazalište je nastalo 1977. godine. Danas slovi za najveći hrvatski pop-rock bend. Dosad su objavili 16 albuma među kojima su »Heroj ulice« (1980.), »Korak do sna« (1983.), »Zaustavite zemlju« (1988.), »S vremena na vrijeme« (1996.)...

Massimo u Beogradu

Massimo Savić nastavit će tradiciju prednovogodišnjih koncerata u Sava centru akustičnim

nastupom Unplugged na oblacima, 26. prosinca. Massimov prateći bend će, za tu priliku, biti pojačan gudačima, a nekadašnji Dorian Gray

frontmen ne isključuje mogućnost da koncert, u jednom trenutku, ipak bude »uključen u struju«.

Premijeru koncepcije nalik onoj koju će provesti u Sava centru, Massimo je imao 15. rujna u Zagrebu, kada je dogodio nazvan »Koncert na jastucima«.

Ulaznice za beogradski koncert, po cijenama od 1.600, 1.900, 2.200 i 2.500 dinara, mogu se nabaviti na blagajni Sava centra i preko Eventima.

2 Cellos u Sava centru

Hrvatski duo 2 Cellos, koji čine violončelisti Luka Šulić i Stjepan Hauser, nakon brojnih nastupa diljem svijeta, održat će koncert i u Beogradu, 28. prosinca u Sava centru.

Atraktivan nastup i odlična uvježbanost hrvatskog dua dostigla je meteorski uspjeh i veliku popularnost nakon što su na YouTube postavili svoje izvođenje pjesme »Smooth Criminal« Michaela Jacksona. Za samo nekoliko tjedana video je postao senzacija na internetu s preko 5 milijuna pregleda i donio im je potpisivanje ugovora s izdavačkom kompanijom Sony Masterworks, ali i poziv Eltona Johna da mu se pridruže na svjetskoj turneji.

**BESPLATNE
GRADSKA
NOVINE
ZA
UČENIKE**

5+

www.novine5plus.com

preporuka

GLAZBA: Rihanna – »Unapologetic«

Unapologetic je sedmi studijski album barbadoske pjevačice Rihanne. Još jednom, uveliko je vidljiva promjena zvuka, od hardcore repa i eksperimentalnog popa, u zabavnu smješlu dubstepa, club, pop i reggae žanra. Naslov albuma jednostavno nosi njegovu poruku – prodiranje do srži istine, do srži problema bez isprike. Sve su pjesme puno iskrenije i življe od ičega što je Rihanna pokazala ranije, s elementima prave ispovijedi. Ne odstupajući od svog načina rada – nov album svake godine – Unapologetic djeluje zbrzano i nabacano, ali s druge strane to pridonosi stilu koji Rihanna uspijeva održati već godinama – urbanost, hitrost i ležernu profesionalnost. Album je poprilično kontrastiran, idući od ludih ritmova tehna, EDM-a i teškog cluba, prema sentimentalnim, ohrabrujućim i nježnim numerama. Tijekom svoje turneje Diamonds World Tour, kojom će pokriti promociju novog albuma, Rihanna će idućeg ljeta posjetiti i Beograd.

I. K.

FILM: Savršen plan

Svi znamo koliko ljubavni život može biti kompliciran, a ova francuska zabavna komedija (u originalu: »Un Plan Parfait«) pokazati će kako izgleda boriti se s ljubavnim »prokletstvom«.

Isabelle (Diane Kruger) lijepa je i mlada žena koja je zaljubljena u svog dečka s kojim uskoro ide pred oltar. Sreći ne bi bilo kraja da ama baš svim ženama u njenoj obitelji nije propao prvi brak. Isabelle ne želi nimalo riskirati pa se upušta u neobičnu avanturu kako bi se oženila za nepoznatog muškarca, razvela što prije i tako bila spremna podijeliti život sa svojim voljenim. No, kad je ljubav u pitanju, ništa nije tako jednostavno.

Film je režirao Pascal Chaumeil, a uz Krugerovu uloge tumače Dany Boon i Alice Pol.

(filmski.net)

KNJIGA: »Knjiga o Blanche i Marie«

Per Olov Enquist je švedski suvremeni autor koji pretežito piše povijesne romane. »Knjiga o Blanche i Marie« pisana je po publicističkoj građi i govori o »Knjizi ljubavi« koju piše glavna junakinja Blanche. Ono što radnju ovoga romana čini privlačnijom jest lik Marie Sklodowske Curie, poznate kemičarke i dobitnice Nobelove nagrade. Blanche je asistentica ovoj znanstvenici i njihovi se životi često miješaju. Ne može se razaznati o kojoj se govori. Obje su zbog rada s radijem, koji u to vrijeme nije smatran smrtonosnim, imale neke posljedice. Blanche je ostao funkcionalnim samo trup i lijeva ruka. Knjiga govori o znanosti, ljubavi, prijateljstvu, o cijelom tom dobu iz perspektive žene koja je bila blizu onih koji su pridonosili znanosti. Sam stil pisanja mi nije omiljen, jer se radnja odvija nekronološki, a roman je prepun citata koji nisu jasno povezani. Možda baš to čini suvremenu književnost. Unatoč tomu, riječ je o knjizi koja svakako zaslužuje pozornost.

I. R.

KUZIŠ ?!

